

виправдовує і закріплює її, підтверджуючи правомірність рабовласництва, поділу суспільства на касты; головною галуззю вважалося землеробство. Поряд з тим розвивалися ремесла, торгівля. «Артхашастра» приділяла велику увагу активному втручання держави в економічне життя.

Отже, результатами доповіді є визначення:

- основної проблеми Доантичності, як організації знань про уся господарську діяльність, як єдність економіки з інженерією, адміністрацією і виробництвом;
- місця організації економічних знань, як важливу і невідокремлену частину знань усієї господарської діяльності;
- ролі організації економічних знань як основного засобу економічної практики.

Отримані результати будуть сприяти позбавленню від повторення відповідних помилок, що підвищить ефективність сучасної економіки.

Література:

1. Соціально-економічний розвиток стародавнього Єгипту URL: https://pidru4niki.com/1529052760149/ekonomika/starodavniy_yegipet (дата звернення: 09.10.2021).
2. Економічна думка Стародавнього Сходу. Вавилон[Электронный ресурс]. URL: <http://ebib.pp.ua/ekonomicheskaya-myisl-drevnego-vostoka-13111.html> (дата звернення: 09.10.2021).
3. Економіка стародавнього світу: Індія, Китай URL: https://ru.osvita.ua/vnz/reports/econom_theory/21957/ (дата звернення: 10.10.2021).
4. Конфуцій URL: <https://ru.wikipedia.org> (дата звернення: 05.10.2021).

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ

*Птащенко О. В., д.е.н., професор,
Євтушенко А. С.*

Харківський національний економічний університет ім. Семена Кузнеця

Розвиток досліджень у компаніях надає можливості для наукового прогресу та нових технічних можливостей. Потужний науково-дослідний підрозділ компанії здатний просувати результати досліджень або винаходів у галузі інновацій і тим самим створити основу для довгострокової конкурентоспроможності. [1].

В даний час великі фірми в промислово розвинених країнах світу мають концентрацію досліджень та розробок. Технологічне лідерство належить США, які витрачають половину загальних витрат восьми розвинених країн на НДДКР. Рівень монопольного контролю над ТНК в технології становить 80-90%, а вартість дослідницької діяльності 300 провідних ТНК у світі в період з 2010-2020 рр. становить близько 216 млрд дол. Починаючи з 1980-х років, приблизно дві третини передачі технологій у світі - це обмін технологіями. Суть кількісно переглянутого третього детермінанта полягає в частці патентів, оперованих

іноземними фірмами [2-3].

Сучасні процеси глобалізації в науці та техніці впливають на склад світового ринку технологій та визначають ряд особливостей, які існують на ньому.

У першу чергу необхідно відзначити об'єктивний характер розвитку міжнародного обміну науково-технічними знаннями. В сучасних умовах обмін науково-технічними знаннями становить собою об'єктивну необхідність, дозволяючи широко впровадити у виробництво новітні досягнення світової науково-технічної думки. Ця обставина обумовлює ріст обміну науково-технічними знаннями в різноманітних формах взаємодії й об'єднання зусиль ряду великих компаній для розв'язання актуальних проблем науки і поділу праці в галузі науки і техніки.

Інноваційний та високотехнологічний розвиток в країнах має одночасно відбуватися на кількох рівнях [1-3]:

- на рівні держави – на основі формування й реалізації Національної стратегії і програми розвитку передових галузей господарювання, сфер економічної діяльності, регіонів, освіти, науки та бізнесу, всього суспільства;

- на рівні окремих галузей та сфер економічної діяльності – на основі відповідних галузевих стратегій і програм розвитку;

- на рівні регіонів, великих міст і територій – на основі розроблення й втілення регіональних та місцевих стратегій і програм інноваційного й високотехнологічного розвитку;

- на рівні великих промислових й інших компаній та підприємств, їх проектів і програм розвитку.

Усі ці стратегії та програми мають узгоджуватися за ключовими параметрами їх реалізації, а на їх основі мають бути сформовані відповідні закони, нормативна база, організаційні структури, системи управління й визначена загальнонаціональна, державна, галузева, регіональна та корпоративна інноваційна політика розвитку відповідних організаційно-економічних систем.

Таким чином, структурні зміни, що відбулися за останнє десятиліття, характеризуються серйозною відсталістю технологій. Не кожна компанія може реалізовувати свою інноваційну політику щодо продуктів, щоб забезпечити свою інноваційну діяльність та постійно підвищувати свою конкурентоспроможність на ринку. Тому питання інноваційного розвитку економіки є актуальними сьогодні в умовах посилення цифровізації.

Дослідження показують, що перспективи розвитку національної економіки залежать від якості реформ, а не від темпів зростання світової економіки. Слід зазначити, що Україна має великий експортний потенціал. Крім того, в Україні є внутрішній споживчий ринок. Тому пріоритетом має бути наближення вітчизняної економіки до рівня провідних світових економік, включаючи її економічне зростання, науково-технічний потенціал, заснований на здійсненні «прориву інновацій».

Література:

1. Вплив та наслідки світової глобалізації для економіки України. URL: http://www.rusnauka.com/11_NPE_2012/Economics/15_107590.doc.htm (дата звернення: 14.10.2021)..
2. Офіційний сайт Організації економічного співробітництва і розвитку. URL: <http://www.oecd.org> (дата звернення: 14.10.2021).
3. Офіційний сайт Світового банку. URL: <http://www.worldbank.org> (дата звернення: 14.10.2021).

СУЧАСНИЙ СТАН МІЖНАРОДНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН

*Птащенко О. В., д.е.н., професор,
Кулініч А. С.,
Куценко К. І.*

Харківський національний економічний університет ім. Семена Кузнеця

В епоху глобалізаційних процесів (нові соціально-економічні відносини, створення і розвиток різних форм власності, становлення ринку праці, впровадження інтенсивних технологій і пов'язаних з ними технічних засобів, розвиток зовнішньополітичних, економічних відносин) міжнародні економічні відносини перебувають в стані розвитку та дослідження. Сучасні актори на міжнародній арені повинні вміло працювати в даній сфері, оскільки це водночас відкриває дуже великі можливості, але і створює дуже небезпечні ризики.

За своєю суттю міжнародні економічні відносини являють собою складну систему відносин, що виникають між суб'єктами на міжнародній арені, щодо реалізації, споживання, обміну товарів, послуг, ресурсів [7].

Розвиток міжнародних економічних відносин обумовлений тим, що саме економіка виходить за всі можливі межі держави і утворює безперервний ланцюг взаємодії економічних суб'єктів з приводу привласнення, збитку власних засобів і результатів виробництва. Саме від рівня ефективності економіки залежить ступінь розвитку можливостей країни брати участь в міжнародному співробітництві. На перше місце пріоритетів виходить значення економічних імперативів для міжнародної діяльності актора міжнародних відносин, які в першу чергу спрямовані на створення стратегії та тактики дій на міжнародних ринках збуту, формування програм інновацій для закріплення на ринку сучасних технологій.

Як і будь – який глобальний процес МЄВ має свої певні та унікальні ознаки. До таких можна віднести:

1. Міжнародний поділ праці – це основа національної та світової економіки;
2. Такі процеси як попит та пропозиції мають більш сильніший характер ніж на національному рівні;
3. Жорсткіша конкуренція;
4. Формування міжнародних ринків, де здійснюється процес купівлі – продажу товарів забезпечується за допомогою міжнародної торгівлі;